

ность-та на всичкѣ-тъ мудрость состои въ слѣдующе-то:
„бой ся отъ Бога и пази заповѣди-тъ Му“.

ГЛАВА LXXIII.

Раздѣленіе на царство-то.

Подиръ смърть-тъ Соломоновъ, сынъ му Ровоамъ възлѣзълъ на прѣстола Израилскый. Той не слушалъ стары-тъ, опыты-тъ совѣтницы бащини си, и обхождалъ ся съ народа гордо, жестоко, което и станѣло причина да ся раздѣли царство-то. Десять-тъ колѣна Израилевы ся отдѣлили отъ него и избрали за себе царь Іеровоама, отъ колѣно-то Ефремово. Само двѣ колѣна останѣли вѣрны на потомство-то Давидово: колѣно-то Іудино и колѣно-то Веніаминово. Отдѣлены-тъ десять колѣна, подъ началство-то на Іеровоама, съставили особо царство, което ся нарича Израилско. Испослѣ тѣ имали за главенъ градъ Самаріѣж. Всичкы тѣя десять колѣна често впадали въ идолопоклонство.

Ровоамъ ако и да удържалъ за себе главныя градъ Іерусалимъ, но владѣялъ твърдѣ малкѣ часть отъ народа; царство-то му ся наричало Іудейско. Отъ това время всичкый народъ Израилскый ся често нарича Іудейскый. Но освѣнь това, както подданицы-тъ на Іудейско-то царство, така и на Израилско-то ся наричатъ Еврее, по имя-то на Евера, който е былъ прадѣда на Авраама и происходилъ отъ Сима, сына Ноева.

Раздѣленіе-то на двѣ-тъ царства имало твърдѣ пагубны слѣдствія: два-та народа често правили бой по между си. Царове-тъ Іудейскы, освѣнь малцина отъ нихъ, забравили Бога истиннаго; народа-тъ впаднажъ въ невѣжество и пороцы.

За исправленіе на царове-тъ и на народа, Богъ испращалъ, отъ время на время, святы Пророцы. Тии проричали бѣдѣще-то и старали ся да исправятъ челоуѣцы-тъ.